

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl.40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 199.

V Ljubljani, v sredo 1. septembra 1897.

Letnik XXV.

Učiteljski shod.

III.

Spominjam se nekega svojega predstojnika. Bil je izvrstna duša, zlato srce. In vendar so se ga tovariši moji bali kakor vrag blagoslovljene vode. Čim menj so imeli opraviti z njim, čim menj so ga videli, tem ljubše jim je bilo. Zakaj pač, ko vender ni storil nikomur zlega, nego vsakomur najboljšega priželeval? Nezaupljivi so bili, preumislili so si — sam Bog ve, kako in zakaj — da je hudoben, da jim hoče zlo. Zato je bilo razmerje mej njimi jako težavno, nezadovoljivo. In krivi so bili samo ti preumisleki. Jaz pa sem videl in vedel, kako nas res ljubi; zato sem prav lahko izhajal z njim. Če je kedaj kaj učinil, kar mi ni bilo ravno po volji, kar se mi je morebiti celo napačno zdelo, razlagal sem vse, kakor moji tovariši v slabem, tako jaz v dobrem zmislju prav zato, ker sem bil uverjen, da je blag mož. Vrh tega sem tudi še mislil: on ima tudi svoj razum in morda je njegova prava, če prav jaz drugače sodim; zahtevati vendar ne morem, da bi se ves svet vrtil in sukal, kakor se meni zazdi. In bila sva menda še koli zadovoljna jeden z drugim, če prav nesem bil posebno „priden“ — a oni neso bili zadovoljni: zaradi nezaupljivosti. In prav tako nedorazumenje mej učiteljstvom in duhovništvom je največ krivo, da neso mejsebojni odnošaji taki, kakršni bi mogli in morali biti. Torej

3. nedorazumenje.

To se je kazalo prav očitno na shodu, zlasti v poročilu o Ebenhochovem predlogu. Naglašam še jedenkrat, da mi za ta predlog tak, kakršen je, ni prav nič; trdim celo, da bi bil nam Slovincem v verskem in narodnem eziru kvarljiv. Tu mi je samo za mišljenje, ki se je kazalo, ko so presojali ta predlog. Besede same prav za prav neso bile

zbadljive; bil je govornik celo skrbno izbirčen v izrázih, da ne bi žalil navzočih duhovnikov. Toda stálo, s katerega je govoril, je bilo polno nam neugodnih preumislekov ali predsodkov; kazalo je, da so nazori njegovi o nas čudnoliki.

Ker mi posameznosti obravnavanja niso več v glavi, napravim ti podobo, kako je modroval, s priliko: Župnik se pripravlja mimo šole proti večeru. Vstopi malo pogledat v učilnico. Videč, da je mnogo prahu na tleh, na klopih, na stolici, tam v kotu še nekaj pajčevine itd., zine dobrovoljno pridošlemu učilničarju (š. slugi), da boče treba šolo malo očistiti. Te besede čuje (tak preumisliv) učitelj. „Očistiti!“ mrmra sam pri sebi, „šolo očistiti! Torej vse ven! hoče on. Vse: najprej seveda mene, potem stolicu, potem otroke, potem klopi — vse ven, vse ven! hoče on... Potem boče očiščena, čista učilnica! Najljubše bi mu seveda bilo, da bi sploh šolo podrli — vse šole podrli — ali pa jo v cerkóvnico prenapravili!“ Človek bi se smejal o takem umničanju; toda na prav tak način je poročevalec na zborovanju trgal besedo za besedo Ebenhochovega predloga. Ni laska dobrega ni našel na njem, ampak vsak izrazek je umeval toliko „hudo“, da je bilo meni do konca nedoumno, in iz vsakega njegovega reka je nekako zvenelo — ušesu ne, a umu dobro slišno: Taki so ti klerikalci; zatreti nas hoté; „hic niger est, hunc tu, Romane, caveto!“ (Ta je ves črn, tega se váruj, Slovenec!)

A videlo se je, da sam ni čutil, kakô je vse stálo, na katerem stoji, prhlo — ali prav za prav puhlo, ničeno. Toda prav to je tisto nedorazumenje, ki nas razdvaja: Učitelji — ne vsi, nikakor ne — mislijo, da smo jim duhovniki sovražni, mnogi duhovniki pa, da nas učitelji črté. Pa to ni res, ne prvo ne drugo, ali vsaj smelo bi ne biti in tudi ne bode, če to nedorazumstvo razprši in razmegli v

nič — solnce resnice, to se pravi, če se vzajemno spoznamo.

Nekaj takih preumislekov hočem malo pojasniti, če prav so večini „Slovenčevih“ čitateljev seveda že jasni, s posebnim ozirom na učitelje. Zaradi stvari bi želel, da bi mi, če se kak učiteljski list kaj ozre na to moje pisarjenje, blagovolil dotični g. urednik tisto številko poslati.

Preomeniti mi je pa dve načelni zmôtnji, kateri sem čul na shodu: 1. Poročevalec o Ebenhochovem predlogu je pikro prijemal „klerikalce“, ker so zoper mešane šole in zahtevajo, da se otroci po veri ločijo. „To je nemogoče, da bi se povsod izvelo; hočejo tedaj, naj bi bili otroci brez uka!“ Tako nekako je modroval. Ne, ljubi moj! Mi hočemo, da nijeden otrok ne bodi brez uka; vemo sicer, da se za vsakega židka ali protestantka, ki je kje kako zanešen mej same katoličane, ne more zidati posebno učilišče in nastavljati poseben učnik. Toda to so izjeme; posamezni drugoverci bodo pač zmirom morali hoditi v šolo mej pravoverce, in posamezni katoličani mej drugoverce — izimši, kajpada, verouk. A vkljub temu je gotovo pametno načelo: Kjer je mogoče, razdelé se naj otroci po veri (kakor tudi po narodnosti). Upam, da mi pritrdi vsakdo.

Druga načelna zmôtnja je zahteva: „Sola učiteljem!“ Ne, ampak: šola deci! Kakor ni ljud zaradi uradnikov, ampak uradniki so zaradi ljudi, tako tudi ni učilnica zaradi učiteljev, neso otroci zaradi vzgajateljev, nego šola in učenik, oba sta zaradi otrok in za otroke. Zato imajo prvo in glavno pravico odločevati o javnih učilišnih roditelji, bodi si naravnostno bodi si nenaravnostno. Njih deca hodi v šolo, njih biser, njih zlato, njih ljubezen. Oni imajo pravico in dolžnost skrbeti, da se prav vzgojé, zakaj prav oni bodo dajali še poseben

LISTEK

Zenon in Justina.

Zgodovinska povest. — Iz laškega prevel P. B.

(Dalje.)

„Bodi tako dober in povej ji, če hoče biti moja zaročenka. Dal ji bodem priliko, da ubeži to noč iz ječe. Skrije se lahko kod v gorah in jaz jo kmalu dohitim in še to noč ubeživa skupaj, odrineva z ladijo v Oglej in od tod z jadernikom proti izhodu.“

Just je bil za hip v zadregi, nevedoč, kaj bi rekel? Ta predlog se mu je zdel tako čuden in nevreden za kristijana.

Da bi oropal devico mučeniške krone, vznemiril jo in nagovarjal Kristusovo mučenko za posvetno ljubezen, za zakon?

Naposled reče:

„Povem to Justini. A dvomim jako, da bi sprejela tvoj predlog.“

„In zakaj?“

„Sama bolje ve kakor jaz. Kaj je veselje in bogastvo tega življenja v primeri z nebeškim veseljem, z obljubljenim plačilom sv. mučencev? A zdaj te prosim, da ustopiva v ječo.“

Hijacint in Just vstopita v vlažno sobo, Arminij pa skrbno zapre vrata za njima. Slaba luč je dajala blede žarke klečóči devici, utopljeni v globokem premišljevanju. Mešček vode in košček plesni-

vega kruha je bilo jedino, kar se je našlo v tem tožnem kraju.

„Justina“, reče duhovnik.

Na ta glas se zgane devica.

„Kdo si?“

„Jaz sem, Hijacint.“

Na te besede se deklica nasmehne z nedopovedljivim veseljem.

„Hijacint! In ti mi neseš kruh pokrepčanja?“

„Dá, Justina, tvoj Gospod, tvoj Bog te je izvolil obiskati. Moli ga ponižno, pripravi se vredno na-nj, sprejmi ga in zahvali ga za njegov prihod. Predno pa to storiš, dovoli mi še eno vprašanje.“

„Govori, moj oče!“

„Jutri se moraš pokazati pred sodiščem.“

„Vem.“

„In obsodili te bodo.“

„Ako je božja dobruta, upam jutri zjediniti se s svojim ženinom in gledati ga od obličja do obličja.“

„Ali mi imaš še kaj povedati? Ali te veže še kaka dolžnost do sveta, kateri moraš zadostiti? Ali ti morem postreči v kaki reči?“

„Sveti oče in ti moj dobri Juste, poslušajta me! Vi dva vesta, da je moje imetje ogromno in da sem zelo bogata. Vedela pa sem dobro, da vse moje imetje dobode ovađuh, ako me obsodijo kot kristijano; ker pa se bojim, ali bolje povedano, ker

upam biti kot kristijana zatožena in obsojena, napravila sem pred nekaj dnevi javno darilno pismo, vsled katerega podeduje vse moje imetje Just.“

„Jaz?“ zapraša ta iznenaden. „In nisi meni tega povedala?“

„Tebi. Ti si zdaj zakoniti dedič vsega mojega imetja in ti je oskrbuje, kakor je oskrboval sv. Lavrencij imetje Rimske cerkve.“

„Justina, kako si dobra!“

„Bog te blagoslovi, moja hči“, reče duhovnik.

„Se nekaj ti imam povedati, Justina. Nek krščanski vojak želi, da bi se z njim zaročila. Je kristijan. Če ti je prav, pomore ti ubežati.“

„Ne govori mi tega Just. Moj ženin je Jezus, njemu sem se do cela posvetila.“ Zdaj pa bi se rada izpovedala, oče!“

Ko sta odšla iz ječe, stopi Arminij do Justa.

„Ali je sprejela moj predlog?“

Just poda roko vojaku.

„Justina ne ljubi drugega kakor Jezusa, njemu se je vsa posvetila in je pripravljena umreti za svojega ženina.“

Na te besede se je vojak izpustil v hud jok. Bilo je prvokrat, da se je ponosni Albijanec jokal. (Dalje sledi.)

*) Justina devica, ki so jo mnogi radi izvanredne lepote želeli v zakon, odbila je vseh ponudbe, rekoč, da je zaročena Kristusu, komur je devičtvo obljubila. (Iz brevijara tržaškega 13. jul.)

5 h 10 m

račun o njej. In oni tudi s svojimi noveli vzdržujejo šolo. Dvojno krivico bi jim delal, kdor bi jim kratil, kar jim gre. Naše gori izrečeno načelo pa nikakor ni žalivo za učiteljstvo. Vsakršen predstojnik je zato, ne da gospodari ampak da streže svojim podanikom; da streže, pravim, na primeren način, ali z učenjem ali z delovanjem ali z velevanjem. Tako uradništvo, tako duhovništvo, tako tudi učiteljstvo. Sv. Oče papež sam se posebno rad podpisuje z najmenitnejšim in najkrasnejšim in najljubeznivejšim zemeljskim naslovom: „servus servorum Dei“ — služabnik služabnikov Božjih. Pripoznavam odkrito in očitno: za duhovniškim zvanjem je najlepši in najplemenitejši poklic učiteljski. Toda namen sole je, da se deca prav vzgoji, in ta namen določuje sredstva in pripomočke, pravice učiteljev in tudi njih omejitve.

O tem bi bilo dobro kaj več izpregovoriti, jasno in preuverljivo; premalo je namreč jasnosti, premalo jasnosti v vseh rečeh, na vseh straneh. Koliko socialnih demokratov n. pr. prav vé, kaj rdečkarji namerjajo, kaka glavna načela da imajo? Kako malo! In če bi vedeli, kako naglo bi jim dali slovo!

Premalo, vse premalo jasnosti. Govori in piše se tudi n. pr. mnogo o šolske preosnovi. Učitelji to čujejo in čitajo in mislijo, Bog ve kaj, da se jim hoče načiniti — da bodo morali pač župnikom gnoj iz hleva kidati, menda tudi posodje pomivati, morebiti še celo „pipo snažiti“, če gospod kadé. Brez šale, raznokaj si umišljajo, delajo si različna strašila in jih potem junaško pobijajo, da bi se človek srčno smejal, če ne bi bilo to bolj stvari toliko v kvaru. In vzrok je — nejasnost. Zakaj pa jim nikdo prav po domače in razložno z ljubeznivo besedo ne razloži, kaj prav za prav je verska šola; kaj da prav za prav zahtevamo in zakaj; kako da jim to ne bode prav nič na kvar, ampak v mnogem oziru v korist, kako se jim bode n. pr. vzvečal ugled pri ljudstvu. . . . To ljubeznivo povedano bode več zaleglo nego pet let prepirkovanja brez jasnega dokazila in uverila.

Nekatere take nedorazumke, katerim mati ali kumica je taka nejasnost, hočemo nekoliko ogledati:

1. V Ebenhochovem šolskem predlogu stoji, zdi se mi, nekako taka-le določba: „Koliko naj bi učitelji veroučiteljevali, doméni se deželni šolski svet s preč. vladstvom dogovorno z deželnim odborom“. Jaz s slabovidnostjo svojo ne bi bil mogel nikedar nikoli zapaziti kaj sumnivega v teh nedolžnih besedah. Toda naš ljubeznivi prijatelj je umoval: „To kaže, da hočejo, da bi mi učitelji poučevali verstvo, a duhovniki da bi samo izpraševali in — lenobo pasli“. In nekdo je še imenitneje pridodejal: „Veroučitelji torej ali ne znajo ali nočejo. Da ne bi znali, ne moremo reči, ker so v svojej stoki dovolj izobraženi; tedaj moramo trditi, da nočejo, ker so preléní“.

O tej priliki mi je izpregovoriti prav resnobno besedo na obe strani. Svojim gosp. tovarišem: Ali nésmo mi sami, ali bolje izraženo, nekateri izmej nas, sami krivi tega osupljivega nezaupanja? Jaz sam poznam nekatere gospode, ki res néso izvrševali svoje dolžnosti: katerim je bil v istini vsak vzroček ali nevzroček zadosten, da néso šli v šolo. To je gotovo malovestno in nam zelo kvarljivo. Izpolnjujmo tedaj svojo dolžnost do zadnje mogoče mere, ne opustimo ni jedne svoje urice brez prav posebnega razloga! In še več: Če je g. učitelj kako v zadregi, pripomožimo mu radi: pojdemo namesto njega radi v šolo; s tem mu izkažemo dobrosrčno ljubav in si ga naklonimo in pridobimo tudi kako uro svojim ljubljanim otročičem in svojemu predmetu, kateremu je itak vse premalo časa odmerjenega.

G. učiteljem pa zatrjujem: Ni samo tukaj dvober (dilema): ali ne znajo ali ne hoté, nego je trober: ali ne znajo ali ne hoté ali ne mogó, ker ne majo kedaj. Koliko truda in nespavanja je že meni provzročevalo to, da sem bil kos izvrševati to svojo nalogo! Naš delokrog je sedanje dui močno razširjen; duhovnik bi moral biti ljudem nekako vse. Ali je čudo, da včasih res ne utegne? In če kdo ni, kakor bi moral biti, ljubi g. učitelji, nikar prekoj ne poobčujate, kakor da bi taki bili mašniki sploh! Znan mi je učitelj, ki res ni kdo ve koliko vreden; ali smem zaradi tega že trditi: glejte taki-le so učitelji?!

Prav zato tudi jaz tako počasno pisarim o tem, da me je že smega sram; in vender mi péro precej hitro teče. Toda vselej me spet kako drugo opravilo zamoti. Ker je že pozno in se mi utrujene

oči že stiskajo, moram zopet reči: dalje in menda konec prihodnjíc.

Opomnim naj samo še to, da je „Slovenski Narod“, poročajoč o učiteljskem shodu in mojem takratnem govoru, besede moje precej zavi, da se mnogo drugače čitajo, kakor so se slišale in uméle. Kak je bil njih zmisel, kaže in bode kazalo to pisanje.

J. M. Kržišnik.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. septembra.

Današnje konference načelnikov desnice se nemški obstrukcionisti vendarle boje. Graška „Tagespost“ piše: Da bi vsaj že jutrajšni dan minul. Vsa nemška Avstrija s strahom pričakuje sklepov one zveze, ki ima bližno bodočnost z Badenijem vred odločevati. Jutri se snide na Dunaju eksekutivni komite desnice, da se posvetuje tako o bodočem parlamentarnem delovanju kakor tudi samo ob sebi umevno o sredstvih, da se ob tla vrže obstrukcija. — Kaj se bode jutri na Dunaju odločilo, je temno kakor vsa bodočnost. Dobrega ne bo, ker se ne bo govorilo o miru. Most med vladajočimi in Nemci je podrt. Nekdaj mogočno nemštvo je zadela v Avstriji žalostna osoda — helotov. Na njegovih razvalinah se bode zgradilo državno poslopje, katero ne bode imelo več znamenja nemškega duha. — Kakor nam ta jeremijada dokazuje, obliva nem. korenjake že sedaj kurja polt in možje že obupujejo, preden se je pravi boj začel. Za nas je to dobro znamenje. Upati smemo, da bo zmaga naša.

K položaju na Češkem. Brnski „Hlas“ poroča, da je Badeni v Ištu dobil popolno oblast, svoje razmerje z večino državnega zbora tako vrediti, kakor za potrebno spozna v sedanjih razmerah. Na najvišjem mestu vlada želja, da češki narod dobi nazaj svoje zgodovinsko pravo. Herold je odločen za češkega deželnega ministra. Kakor hitro se vlada z desnico pobota, se bode jezikovna naredba z vso odločnostjo izvedla ter se tudi za Slezijo izdala. Državni proračun za leto 1898 je neki posebno za Moravo zelo ugoden.

Kongres poljskih socialistov. Prihodnjo nedeljo nameravajo prirediti poljski socialni demokratje iz Galicije, Slezije in Bukovine skupen kongres v Levovu. Zborovanje bo trajalo, kakor poročajo listi, pet dnij in se bo razpravljalo o položaju socialno-demokratske stranke mej Poljaki. Pred vsem nameravajo navdušiti voditelji svoje zveste pristase za boj proti vedno bolj se razširjajočemu krščanskemu socializmu, ki preti tudi v tej sicer precej židovski deželi izpodkopati tla rudeči internacionali. Samo ob sebi je umevno, da bodo razmotrivali tudi položaj v državnem zboru ter rohneli proti „klerikalno-slovanski“ večini parlamenta, pred vsem se pa zavezali, da glasujejo proti predlogu poslanca Ebenhocha, kakor se je že izjavil socialistični poslanec Kozakievicz na shodu minulo nedeljo v Stanislavi. To izjavo bi si bili socialisti kaj lahko prihranili, kajti vsemu katoliškemu svetu je le predobro znano, da na to židovsko stranko ne sme računati.

Rusko-francoska zveza še ne bo tako hitro izginila z dnevnega reda. Kakor smo včeraj poročali, jo veliko veljavnih listov bolj hladno sodi, kot vladni krogi, kateri jo seveda morajo v zvezde kovati. „Verite“ prav dobro piše: „Ako Francija le tak mir želi, kot Nemčija in Rusija, potem se lahko radujemo radi znanih napitnic v Kronstadtu. Ako pa Francija hoče drugačnega miru, potem naj pomisli, da ji ruska zveza ne bo tega dala, kar je ona za njo žrtvovala. Veliko bolj pametno bi bilo, da imamo zastave in umetniški ogenj za tisti dan pripravljen, ko bosta Elzacija in Lotaringija v resnici naši.“ Res pameten in moder svet!

Carska dvojica v Varšavi. Car in carinja sta z carsko družino vred odpotovala v Varšavo. Spremlja jih tudi vojni minister Wanovski. Poljaki se visokega obiska silno veselé, ker upajo, da se bode njihov žalosten položaj vsaj nekoliko zboljšal, akoravno še ne pride do popolne sprave med njimi in rusko vlado. Mladi car ima že sedaj velike simpatije med Poljaki. V kratkem se bode sezidala v Varšavi katoliška cerkev, ki bode v spomin carjevega obiska posvečena sv. Nikolaju.

Sultan Abdul-Hamid je včeraj obhajal 21letnico svojega vladanja. Nastopil je vlado po svojem bratu Muratu V. 31. avg. 1876. Letošnje obletnice mož ne more biti vesel v kljub zmage nad Grki. Armenci mu ne dajo miru. Njihov revolucionarni odbor odposlal je za ta dan veliko pretilnih

pisem zlasti tujim poslanikom. Vlada je vsled tega, kakor smo brzojavno poročali, odredila najstrožja varstvena sredstva. Ker se boji zlasti požarov, je prepovedala zažiganje umetelnega ognja.

Upor v Indiji se razširja, Angleži bodo morali zbrati večjo vojno silo, da ga zaduše. Policijsko postajo v Samana gorah so morali upornikom prepustiti, ki so jo vsled tega požgali. Oraksaji so napadli Hatu in požgali. V Marialbasu so oplenili bazar in šolo razdrli. Afridi imajo gorska sedla dobro zasedena, vsled tega so angleške vojne vstavile nadaljno prodiranje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. septembra.

(Pogreb preč. gosp. M. Derčarja) župnika v Preski je bil zelo velečasten. Vdeležilo se ga je do 30 gg. duhovnov in vse polno vernega ljudstva, vzlasti župljanov. Pokopal in ginljivo besedo v slovo pokojniku je spregovoril preč. gosp. kanonik in stolni župnik J. Flis. Kakor smo zvedeli, je v oporoki obdarovana družba sv. Cirila in Metoda s 5000 gl., poleg tega je še mnogo drugih manjših volil, mej temi 500 gl. za Moh. družbo z namenom, da razdeli vsako leto nekaj knjig mej ogerske in beneške Slovence. — Bog bodi obilen plačnik plemenitemu rodoljubi! Naj v miru počiva!

(„Slovenec“ pred porotniki) Danes je bila določena porotna obravnava proti odgovornemu vredniku našega lista zaradi nekega dopisa iz Planine, vsled katerega se je čutil ondotni nadučitelj žaljenega. Predno pa se je obravnava pričela, prišlo je po posredovanju sodnikov do poravnave na podlagi nastopne izjave: „Podpisani izjavim, da obžalujem, da sem sprejel v št. 47. perijodičnega lista „Slovenec“ z dne 27. februarija 1896 dopis, namerjen proti nekemu gospodu „Josipu“, nadučitelju v Planini, kateri se prične z besedami: „Iz Planine, 25. februarija“, kateri dopis je bil odgovor na napad v „Slovenskem Narodu“, katerega pa g. Josip Benedek, nadučitelj v Planini, ni pisal, kakor je to razvidno iz njegove izjave, katera se je natisnila pozneje v „Slovenskem Narodu“, in izjavim, da bi tega dopisa ne bil sprejel, ako bi ga ne bil le površno prebral. Izjavim pa ob enem, da ne vem o gospodu Josipu Benedeku nič nečastnega in tudi ne želim, da bi mu ta dopis škodoval na njegovi časti ali v njegovi službi. — V Ljubljani, dne 1. septembra 1897. — Iv. Rakovec.“

(Umrl je) včeraj v dolenskih Toplicah ondotni dobro znani zdravnik gospod Avgust Kulavie. Pokopali ga bodo jutri. N. v. m. p.!

(Vojaška vest.) Danes sta odkorakala iz Ljubljane pešpolka št. 87 in št. 97 proti štajerski meji, kjer se bodo vršile okoli Vranskega korne vaje. Zanimivo je, da se bode udeležil teh vaj tudi jeden bosensko hercegovinski polk, ki je bil dosedaj v Građu garnizovan. 3. t. m. zapustita Ljubljano tudi ostala dva pešpolka št. 27 in 47. Konec letošnjih vaj bode okoli 13. septembra; takoj po vajah bodo imeli prostovoljni jednoletniki zadnje skušnje in potem gredo na odpust.

(Potres) Iz Adlešič, 30. avg. V soboto 28. t. m. zvečer ob 3/4 10. uri čutili so pri nas nekateri precej hud potres, da so okna zašklepetala. Smer mu je bila neki od severozahoda.

(Krasno gotiško monstranco) je napravil pasar g. Iv. Kregar za mestno farno cerkev v Kranju. Troške zanjo je prevzela rodbina pokojnega knezoškofa Jerneja Widmerja.

(Zahvala.) Podpisano gasilno društvo se prav toplo zahvaljuje preč. g. domačemu župniku in drugim gg. duhovnom, da so blagoslovili gasilno orodje dne 22. avg. t. l., kakor tudi gasilnim društvom iz Kranja, Skofje Loke, Radovljice, Bleda, Begunj, zavezni gasil. društev v Ljubljani itd., ki so slavnost povečali in popoldne veselico oživili. Nova brizgalna od slovanske tvrčke R. A. Smekal iz Čeha na Moravskem nam popolnoma ugaja in, kar je glavno, tudi cene so jako ugodne. — Gasilno društvo v Kropi, 30. avg. 1897. — I. Jallen, načelnik. Jos. Korošec, tajnik.

(Detomor) Dne 20. p. m. je 29letna neomozena dekla Marija Obreza iz Begunj v Cirknici pri Rakeku skrivno povila otroka in ga potem udušila na ta način, da mu je roko na usta položila. Truplo otrokovo nesla je po dovršenem dejanju v gozd blizu Zelš in ga skrila pod skalo. Ko so jo orožniki pozvali, pomagala je sama pri iskanju trupa.

(Iz Pulja) 28. avg. (Izv. dop.) [Konec.] Vedno upijejo Lahi, da je Istra italijanska, akoravno je to grda laž; pač pa je hočejo od vlade podpirani Italijani z vso silo poitalijančiti, kakor so že res mnogo v tem oziru storili, h čemur jih zdatno podpira „Lega nazionale“, ki je nabrala letos doneskov nad 102.000 gld., s katerim zneskom se lahko kaj doseže. V Pulji je razun številnih hrvaških in slovenskih družin med 3.000 delavci v c. kr. arsenalu najmanj 2.000 Hrvatov in Slovencev, tako da ima Pulj prav znatno manjšino prebivalstva slovanskega pokolenja; kajti pravcati italijanski družin je neki le malo čez 100, ostali prebivalci so pa večidel pollaščenca mešanica. Ker je tedaj tukaj toliko slovenskih delavcev, ni čudo, da ima socijalistični list „Delavec“ tukaj svoje naročnike. Prodaje se javno po 6 kr. iztis. Ker nisem še prej videl tega čudnega zaščitnika delavskega stanu, sem ga tudi jaz kupil in sicer zadnjo št. 24, z dne 16. avgusta 1897. — Strašno je le brati, kar piše ta list proti veri in duhovščini. Imenuje duhovnike naslednike Kajfeža in Pilata, trdi, da vera je za soc. zasebna reč itd., in vendar vkljub temu slepo zatrjuje, da oni nočejo vere odpraviti. Ravno tako prerokuje, da se bodo še le tedaj Slovincem vse želje in težnje spolnile, kedar postanemo vsi socijalni demokrati!!! Oj pač zmešani pojmovi o sreči slovenskega naroda! Da se da in se tudi mora človeška beda zmanjšati, pa le po postavnih poti krščansko-socijalne organizacije, je gotovo, a da bi se pregnala čisto iz sveta, to je le socijalistična „himna!“ Bog pa nas varuj osrečevanja na socijalno-demokratski način, ki bi se dalo le na temelju krivice, nasilstva in krvi preliti doseči in še to le za vzporeditev hujših krivic. Enako piše laški delavski list „il lavoratore“, ki hudo prijema irredentovski „l'Independente“ zaradi njegovega nesocijalno-demokratskega mišljenja in hinavstva. Priporoča tudi z veseljem, da je poslal vrednik delavskega lista „Avanti“, ki izhaja v Rimu, štrajkujočim tržaškim delavcem 100 lir v pomoč z laškavim pismom obžalujoč, da jim ne more več poslati itd. in da ta pošiljatev nima z vprašanjem irredentizma ničesa opraviti! (Naj bi bil rajše kupil polente rimskim revežem!) Kako nestrpen je proti Slovanom tudi znani puljski župan in drž. poslanec dr. Rizzi, z vsemi modrimi (?) mestnimi svetovalci vred, je razvidno tudi iz tega, ker kakor v Trstu, ne pusti na grobe dragih pokojnikov postaviti spomenikov s slovenskim ali hrvaškim napisom, ampak le z laškim ali k večjemu nemškim. Posebno se pa boje tukajšnji Lahoni hrvaške šole v mestu, katero meni napraviti v nedolgem času s šolskim vrtcem vred vrla družba sv. Cirila in Metoda, akoravno bi jo moralo po postavi samo mesto napraviti; in to je res tu nujno potrebno; kajti ves slovensko-hrvaški naraščaj se zgubiva večidel v laškem morju, ker mu primanjkuje lastne narodne izornike in zavednosti. — Ko sem dne 26. t. m. napravil s svojim rojakom izlet v bližnji laški Vodjan (Dignano), sem tam naletel na Ribenčana, ki je Bumberjem tako pravijo Vodnjancem tukaj, — prodajal suho robo. Vodja na isti postaji in telegrafist sta tudi dobra Slovence. Ko sem pa šel skozi dolgo ulico iz lepe župne cerkve sv. Blaža zopet proti vodnjanski postaji, sem opazil, da se ni pri večernem zvonjenju „Ave Maria“ nihče izmed moških odkril, akoravno so večinoma kmetje. Temu sem se moral pač čuditi! Ti laški naseljenci so došli iz Kalabrije, zato imajo še zdaj večinoma kalabreški tip. — Te dni so všli v tonjeri pri Preluki poleg Volovskega velikega požeruna, katerega se potegnili z močnimi vrvmi na suho in ga potem razsekali na kose. Le njegova pljuča so tehtala 17 kilogramov. Pravijo, da jih je letos posebno mnogo videti v kvarnerskem zalivu. Drugikrat še, če bo Vam to dobro došlo!

(V Reko) so priplule tri velike angleške vojne ladije; nekaj jih je šlo v Bakar in ena je vsidrana pred Opatijo. Pričakuje se jih še več.

(Iz Zagreba) se nam poroča: Tukajšnji delavci so imeli svoj shod, katerega se je vdeležilo okoli 1200 oseb. Shod naj bi bil demonstracija za splošno volilno pravico, toda prišlo je do razpora med socijalnodemokratskimi in narodno mislečimi delavci. Iz razpora je nastal celo krvav pretep, ko so naredni delavci začeli klicati „Živla Hrvatska“ in so jim socijalni demokrati odgovorili s „Perat Hrvatska“. Pretepu je napravila konec policija.

(Katehitični shod v Sarajevu.) 24. avg. se je vršil shod katehetov iz Hrvatske, Slavonije, Dalmacije, Bosne in Hercegovine. Glavni sklepi so naslednji: 1. Po vseh deželah, kjer se govori hrvaški,

se vpelje jeden in isti katekizem in jednake molitve. 2. Kot podlaga za novi hrvaški katekizem se vzame Deharbov. 3. Novi katekizem se bo sestavil takole: Izvolijo se trije odbori, v Zagrebu, Sarajevu in Splatju, ki bodo sprejemali razne želje in opazke glede novega katekizma iz dotičnih dežel in ki bodo vsak zase v smislu teh želja katekizem sestavili. Ti trije teksti se bodo poslali glavnemu odboru, ki bo konečno odločeval glede teksta. 4. Shod pošlje prošnjo do vseh hrvaških škofov, da te sklepe odobré.

(300 čeških dijakov) je na shodu v Olomucu sklenilo resolucijo, s katero se vlada pozivlja, da ustanovi povodom cesarskega jubileja dvojezično vseučilišče na Moravskem. Nadalje se je sklenilo, da se v čast spomina Husa in Palackega osnuje podporna zaloga za uboge češke dijake.

(Iz Bistrice pri Hosteinu na Moravskem) poroča se nam o ondotnih cesarskih vojaških vajah sledeče: Dne 31. avgusta prišel je prvi in drugi kor svoje vaje. Čete so tako postavljene, kakor bi bile v slučaju vojske. Vsa oborožitev čet, razdelitev tehničnih oddelkov, sanitetne čete, pionirske čete, preskrbovanje vojakov, vse je tako uravnano, kakor v slučaju vojske. Število vojakov je vendar nekoliko manjše, kakor se je s početka mislilo, to pa zaradi tega, ker rezervistov iz krajev, kjer je bila povodenj, niso k vajam poklicali. Za prihod cesarjev delajo se v Bistrici velike priprave. Grad barona Loudona, v katerem bode cesar za časa manevrov stanoval, je že za prihod pripravljen. Tudi na vseh postajah, mimo katerih se bode cesar vozil, pripravljajo se, da vladarja dostojno pozdravijo. Na postaji Hullein pozdravili bodo Nj. Veličanstvo nadškof olomuški dr. J. Kohn, škof Bauer in grofinja Thun. Istotako bode pri vsprejemu navzoči občinski zastop mesta Kromeriza in razne deputacije.

(Nemški katoliški shod v Landshutu.) Kako sijajno se vrše shodi nemških katolikov, priča najbolj njih vdeležba. Sedaj je v prijaznem bavarskem mestu Landshutu zbranih nad 4000 zavednih katoliških mož. Iz Avstrije se shoda vdeležujejo dr. Ebenhoeh, baron Morsey, delegatje dijaških zavez „Noriea“ in „Austria“. Vreme je krasno, navdušenje nepopisno. Predsednikom shoda je bil voljen slavni poslanec centruma dr. Bachem, ki je govoril tudi o namenu shodov. Profesor baron dr. Hertling je poročal o katolicizmu in vedi, kanonik dr. Schädler, vodja bavarskih katolikov, o krščanski ljubezni in Steigenberger o bl. Petru Kaniziju.

(Grozna zamena.) Iz Pariza se poroča: 17. avgusta umrl je mlad mož, z imenom Edmond Z..., v 14. okraju. V isti sobi kakor mrlič je ležal na drugi postelji njegov brat Charles, ki je bil mrtvouden. Oba brata sta imela stanovanje, katero je obstajalo iz dveh sob. Na dan smrti Edmonda pride uslužbenec mrliškega zavoda „pompes funèbres“, da zmeri dolžino mrliča za krsto. Isti večer je prosila mati, gospa Z., svojega soseda, da je prenesel mrtvoudnega Charlesa na posteljo mrličevo, češ, da bo mehkejšo ležal, mrliča pa na drugo posteljo. 18. dne pride uslužbenec pri „pompes funèbres“, da položi mrtveca v krsto. Prosi gospo Z., naj stopi med tem, ko bo on spravil mrliča v krsto, v sosedno sobo, da se ne bo preveč vznemirjala. Uslužbenec stopi nato k postelji, kjer je po njegovem mnenju ležal mrlič, katerega je prejšnji dan zmeril. Seveda ni vedel, da je gospa Z. zamenila mrliča z bratom. Začel je zavijati mrtvoudnega v mrliški prt. Nesrečnež je bil vkljub mrtvoudnosti pri polni zavesti. Hotel se je premakniti, toda grozni strah mu je onemogočil vsako gibanje. Kar se približa uslužbenec pri delu postelji, kjer je ležal pravi mrlič. — „Kaj pa je to, tu imamo dva mrliča!“ — vsklikne sosedu, ki je delu prisostvoval. — „Ne, ta je mrtvouden!“ — odgovori ta. — „Obraz je začel pa že trohneti“, — zavpije uslužbenec. Oba moža bila sta grozno prestrašena. Hitro sta odšla mrliški prt raz Charlesa in ta je ležal s široko odprtimi in štrlečimi očmi in se zaman trudil, da bi spravil iz sebe kak glas. Seveda sta spoznala, da ste postelji zamenjani. Na njihov klic pride gospa Z. in pade v nezavest, videč, kako grozna nesreča bi se kmalu zgodila. Kmalu se je zavedla in zdaj so nadaljevali svoje delo s pravim mrličem.

(Cirkus Henry.) Včerajšnja predstava bila je vkljub temu, da je bil istočasno koncert v gledališču, dobro obiskana. Velik del cele predstave izvrševale so le dame. Najbolj je pa ugajala mlada jahalka, hčerka ravnateljca, katere umetnosti so posebej še v primeri z njeno mladostjo uprav čudovite. Danes

bo tudi popoldne predstava za otroke, za katere je vstopnina zelo nizko nastavljena. Pri večerni predstavi pa bode sodelovala tudi ženska kapela.

Telegrami.

Dunaj, 1. septembra. V parlamentu je bilo danes zgodaj že vse živahno. Poslanci in žurnalisti polnijo hodnike. Od krščansko-slovanske zveze je povabljen cel parlamentarna komisija. Došli so dr. Šusteršič, Barwinski, Bulat, Gregorčič. Pričakujeta se sigurne tudi dr. Ferjančič in dr. Laginja.

Dunaj, 1. septembra. Parlamentarna komisija desnice je imela danes sejo pod predsedstvom posl. Javorskega. Ta je v uvodu izjavil, da ni sklical seje samo vsled poziva članov večine, marveč tudi na željo ministerskega predsednika. Poslednji ga je pooblastil, naznaniti večini, da hoče vlada iskati oporo v večini, vsled česar je komisija po kratki debati vsprejela nastopni predlog: Zastopniki večine jemljejo z zadovoljstvom na znanje vladino izjavo ter izjavljajo, strogo držeč se načel, izraženih v adresnem načrtu, in naglašajoč solidarnost z vsemi strankami večine, da je treba izvoliti pododsek, ki se nadalje pogaja z vlado. — Pododsek se je sešel še danes v posvet, kateremu prisostvujejo tudi zastopniki vlade, in bo jutri poročal o vspehih pogajanja.

Išl, 1. sept. Cesar odpotoval je sinoči ob 8. uri 36 minut s posebnim vlakom. K poslovljenju došli so na kolodvor okr. glavar baron Aichelburg, dvorni svetnik in voditelj dvornega lova Tilz, načelnik policije Gorup, župan, kanonik Weinmayer. Cesar je vse došle odlikoval z nagovori.

Dunaj, 1. septembra. Presvetli cesar je dospel na svojem potovanju k vojaškim vajam danes zjutraj iz Išla ter se odpeljal ob polu šestih po severni železnici v Bistrico v spremstvu načelnika generalnega štaba Becka ter italijanskega in nemškega vojaškega atašeja. V Bistrico je dospel cesar ob 1/2 10. uri, kjer ga je navzoča množica burno pozdravila. Popoldne je mej drugim obiskal tudi božjepotno cerkev na bližnjem Hosteinu.

Dunaj, 1. septembra. „Reichsgesetzbl.“ prijavlja zakon o borznem davku. Zakon stopi dva meseca po svoji razglasitvi, torej s 1. novembrom t. l. v veljavo.

Dunaj, 1. sept. V občinskem svetu predlagal je dr. Wähner, naj se najame posojilo 60 milijonov v svrhu, da se na Dunaju zgradi električna železnica, oziroma prevzamejo in prenarade že obstoječe proge.

Dunkirchen, 31. avgusta. Predsednik Faure došel je v spremstvu ministra za vnanje stvari Hanotaux-a ob 9. uri 45 min. Ministerski predsednik Meline in ministra Besnard in Billot pričakovali so ga na kolodvoru. Meline čestital je predsedniku v imenu kabineta na srečni dovršitvi potovanja. Zbrano ljudstvo pozdravljalo je navdušeno predsednika.

Pariz, 1. septembra. Predsednik Faure dospel je včeraj ob 6. uri zvečer v Pariz na severnem kolodvoru in se podal odtod, na celi poti od mnogobrojno zbranega občinstva najlaskavejše pozdravljen, v svojo palačo.

Marzelj, 1. septembra. Nekdanji poslanec dromskega departementa, Camill Richard, katerega so vsled sodnijskega postopanja v panamski zadevi zaprli, ustrelil se je včeraj s samokresom v ječi.

Carigrad, 1. septembra. Uradno glasilo poroča, da je sultan vse ministre zaradi zaslug za časa grško-turške vojske odlikoval z vojnimi kolajnami.

London, 31. avgusta. Kakor se „Standard“u poroča iz Aten, odgovorila je grška vlada vevlastim na njihovo vprašanje, da je pripravljena dati državne dohodke 6 milijonov drahem na razpolago kot garancijo za posojilo za vojno odškodnino.

Melusine- ustna in zobna voda
deluje izobno proti zobobolu in gnjilobi
zob, utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno
sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga 45 (32) 1
lekarna pri Mariji Pomagaj M. Leustek
v Ljubljani,
Reisljeva cesta šte. 1, poleg mesarskega mosta.

Gosp. lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani usoja si Vašemu blagorodju uljudno
naznaniti, da rabi poslano tinkturo za želodec
(Tinctura Rhei composita G. Piccoli) z izvrstnim
uspehom proti želodčnemu in kataru v črevesih, isto-
tako tudi proti jetrnim in žolčnim izlivanjem.

Bolnišnica usmiljenih bratov.

Gradec, dne 2. februarja 1897.

Provincijal
brat Emanuel Leitner.
nadzdravnik.

232 100—44

Umrli so:

30. avgusta. Jožef Borštnik, kajzarja sin, 17 let, Karo-
linska zemlja 5, jetika.

V bolnišnici:

29. avgusta. Elizabeta Pohleven, delavka, 75 let, ostarelost.
30. avgusta. Jožef Drobnič, natak, 28 let, alcohol.
chron. pneumonia.

Tuji.

30. avgusta.

Pri **Stonu**: Booy iz Aachen-a. — Sonnenberg iz Ča-
kovca. — Pauser iz Dolenje Vasi. — Foerster, Gelles, Nossal,
Gombrich z Dunaja. — Schellander iz Trsta. — Dvorar iz
Prage. — Pace iz Thurn-a. — Dekleva iz Postojine. — Belik
iz Sneznika. — Moline iz Tržiča. — Vetter iz Egipta. — Gyula,
Zechmeister iz Budimpešte.

Pri **Maliču**: Felle iz Gradca. — Stern iz Linca. —
Mannheimer, Haupt z Dunaja. — Lochner iz Trsta. — Aničič
iz Voloske. — Čikovič iz Opatije. — Gotter iz Celovca. —
Czambet iz Budimpešte. — Alexander iz Seebacha.

Pri **Lloydu**: Moschner, Zupančič iz Metlike. — Meunier
iz Pariza. — Furmann iz Maribora.

Pri **bavarskem dvoru**: Kašča iz Gradca. — Moisterl
iz Pilsberka. — Bergant iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Skul z Dunaja. — Fuchs iz
Pulja. — Keki z Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Neto	Mokrina 24. ura v mm.
31	9 zvečer	735.7	19.9	sl. sever	jasno	
1	7. zjutraj	737.6	16.7	sl. svzh.	del. jasno	0.0
	2. popol.	737.1	26.0	sr. jzvh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 20.4°, za 3.4° nad normalom.

Prispevki za Baragov spomenik.

Za spomenik Baragov poslali so še nastopni
p. n. gg.:

Karol Jaklič, kapelan	gld. 5.—
Nekdo iz Vipave	" 4.—
Martin Poljak, župnik v Ajdovcu	" 2.—
Josip Lavrič, župnik v Ambrusu	" 3.—
Henrik Povše, kapelan v Žužemberku	" 2.—
Alojzij Kumer, vpokojeni župnik v Stari Loki	" 1.—
Anton Znidaršič, župni upravitelj v Osilnici	" 1.—
Anton Zlogar, župnik v Kranjski Gori	" 3.—

Skupaj gld. 21.—

Vsem gg. darovateljem izrekam pristržno za-
hvalo!

Dobrič, 31. avgusta 1897.

Karol Jančigar,
župnik.

Zahvala.

Po končanih slavnostnih dnevih našega rokodelskega dru-
štva na Vrhniki štejeva si podpisana v prijetno dolžnost izre-
kati najtoplejšo in najudanejšo zahvalo Nj. ekselenci premil.
gospodu knezoškofu ljubljanskemu, ki so blagovolili izvrševati
blagoslovljenje zastave in doma in prevzeti cerkven govor in
sv. mašo. Nadalje izrekava iskreno zahvalo prečast. g. kanoniku
Kalanu za popoldansko službo božjo na gričku sv. Trojice, in
drugim gg. duhovnikom, ki so se osebno ali brzojavno odzvali
društvenemu vabilu. Prav izredna zahvala pa naj velja prebl.
g. kumici Valentinu Jelovškemu, ki je mesto kumice vsprejeti
blagovolila in novi zastavi podarila dragocen višnjevi trak,
častnim družicam za podarjen prekrasen bel trak in za sprem-
stvo pri zastavi ob slovesnem obhodu, Vrhniskim dekletom za
dodaten prelep rudič trak. Nadalje izrekava prav pristržno
zahvalo našemu županu in deželnemu poslancu preblag. gosp.
Gabrijelu Viktorju Jelovškemu za njegovo izvanredno delavnost
in poštrevnost za srečen izvršetak slavnostnega vspeha, in
vsem p. n. gospodom udom slavnostnega odbora, ki so toli
nesebično se trudili za večji sijaj slavnostnega dneva. Pri-
srčna zahvala naj doni prečast. g. dr. Mihaelu Opeki za nje-
govo slavnostno pesem in poslani blagoslov sv. Očeta iz Rima,
dr. J. E. Kreku in o. Angeliku Hribarju za slavnostno himno,
blag. g. Simonu Ogrinu, akad. slikarju, za dve prekrasni sliki
na novi zastavi, g. Gregarju, pasarju v Ljubljani, za podarjen
dragocen lestenev v društveni dvorani, našemu domačemu pe-
vovodji blag. g. Fr. Stojcu za njegovo neumorno podučevanje
društvenikov v petji. Nadalje prav iskrena in pristržna zahvala
sl. rokodelskemu društvu v Ljubljani, Novemu mestu, Sent-Vidu,
Škofji Loki, sl. mladenišskemu društvu v Ljubljani, Kamniku
in postojini, sl. pevskemu društvu "Zvon", deputaciji krščanskih
socialistov, železničarjev, sl. čitalnice iz Sent-Vida, sl. požarni
brambi iz Polhovega Gradca, Vrhnike in Verda, vsem slav.
pevskim zborom, ki so s svojim krasnim petjem toliko pripo-
mogli k prijetnej zabavi pri ljudski veselici, slav. domžalski
godbi za neumorno sviranje, darovalcem visokih mlajev, vencev,
rož itd., sploh vsem, ki so le količkaj pripomogli k tako vzvi-
šenej slavnosti.

Iz dna ginjenega srca kličeva še enkrat vsem in vsakemu
posebej: Pristržna najtoplejša zahvala! Živela Vrhnika! Živeli
vrli Vrhnici!

Na Vrhniki, dne 1. septembra 1897.

Luka Smolnikar,

t. č. predsednik katol. društva rokodelskih pomočnikov.

Franco Košir,

t. č. podpredsednik katol. društva rok. pomočnikov.

Vabilo

k

občnemu zboru

katerega priredi

katol. slov. društvo za radovljiški okraj

dne 5. septembra t. l., t. j. v nedeljo
popoldne ob 1/2 4. uri

pri 'Pižu' pri radovljiškem savskem mostu
s sledečim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo tajnika in blagajnika.
3. Volitev novega odbora.
4. Posamezni nastopi.
5. Pri zboru poročajo gg. poslanci Ažman, Po-
gačnik in dr. Krek o deželnem in državnem
zboru.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

Mlad orgljavaec

(cecilijanec)

579 3—2

išče službe.

Več o tem pové upravništvo „Slovenca“.

Dijaki

se vsprejemajo na stanovanje in hrano

pri 560 2—2

Ani Marješič, Sv. Petra cesta št. 27.

Zadnji teden v Ljubljani.

Cirkus Henry

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v sredo, dne 1. septembra, ob 8. uri zvečer:

Elite - predstava.

Gostovanje prve dunajske damske godbe.

Prikrat! **Robert vrag**, velika pantomima s prikazo-
vanjem duhov in strašil, umeteljni ogenj itd. — **La Danse**
de Serpentine, proizvaja Miss Cottrelly.

Natančnejši vspeh je na lepkih razviden.

V ponedeljek dne 6. septembra: **Nepreklicno zadnja**
predstava.

Predprodaja vstopnic od 10. ure zjutraj do 6. ure zvečer je
v glavni tobačni zalogi na Mestnem trgu.

583 1

Ravnateljstvo.

Ljubljana v septembru 1897.

Nova prodajalnica!

Usojam si slavnemu p. n. občinstvu najuljudneje nazna-
niti, da **otvorim**

dne 6. kimovca t. l.

v lastnej hiši

Prešernove ulice št. 10—14

pod **tvrdko**

„Ivan Kordik“

novo prodajalnico z galanterijskim blagom

drobninami, igračkami in raznim blagom
za sedlarje, tapetarje in črevljarje.

Kot dolgoletnemu in vsem strokam popolnoma večjemu
voditelju trdke „**Ant. Krisper**“ mi bode ob malih uprav-
nih stroških mogoče zadovoljiti slavno občinstvo z dobrim
in cenim blagom.

Svoje novo podjetje kar najtopleje priporoča velespoštovanjem

568 3—2

Ivan Kordik.

Razglas.

Vsled druge konkurenčne obravnave dne 12. av-
gusta t. l. razpisuje podpisani **znovič**

zmanjševalno dražbo

zaradi popravila po potresu poškodova-
nega zvonika pri župnijski cerkvi v Ko-
lovratu.

Dražba bo **dne 6. septembra t. l. ob**
10. uri v župnišču v Kolovratu.

Troški so po zgoraj omenjeni konkurenčni ob-
ravnavi proračunjeni na **3000 gld.**

Pogoji, proračuni in načrti so na pregled pri
podpisnem.

Podjetnik more biti le koncesijoniran zidarsk in
tesarsk mojster, — in bo do dne kolavdacije vložil
10% kavicje.

Kolovrat, dne 26. avgusta 1897.

567 3—2

G. Vilman,

načelnik stavbenega odbora.

5 stanovanj

se oddá s 1. novembrom t. l. na Poljanski
cesti št. 72.

Jedno stanovanje s kubinjo in drvarnico
se lahko **takoj oddá.**

Natančneje se izvé pri **Elji Predovič-u**
na Poljanskem trgu št. 5.

573 2

Dunajska borza.

Dne 1. septembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 . 35 .
Avstrijska zlata renta 4%	124 . 90 .
avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 . 85 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 70 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 90 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 . — .
Kreditne delnice, 160 gld.	366 . 00 .
London vista	119 . 65 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 65 .
30 mark	11 . 73 .
30 frankov (napoleonador)	9 . 52 .
italijanski bankovci	45 . 15 .
C. kr. cekini	5 . 64 .

Dne 31. avgusta

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 . 25 .
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 50 .
Tisine srečke 4%, 100 gld.	141 . — .
Dunavske vravnave srečke 5%	129 . — .
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 . 75 .
Posojilo goriškega mesta	112 . 50 .
4% kransko deželno posojilo	98 . 75 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 40 .
Priporitetne obveznice državne železnice	228 . — .
južne železnice 3%	182 . 40 .
južne železnice 5%	126 . 75 .
dolenjskih železnice 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gld.	— gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154 . — .
Avstrijskega rudičnega križa srečke, 10 gld.	19 . 25 .
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 . — .
Salmove srečke, 40 gld.	71 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gld.	79 . 25 .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 . — .
Ljubljanske srečke	23 . 25 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	167 . 25 .
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3440 . — .
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	400 . — .
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 . 75 .
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— . — .
Montane družba avstr. plan.	137 . 10 .
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 . — .
Papirnih rubljev 100	127 . 62 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, sredk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobika.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilfstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kuranih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnice.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ivan Rakevec.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.